

إِذْ أَوْحَيْنَا إِلَىٰ أُمِّكَ مَا يُوحَىٰ ﴿٣٨﴾

38 “Hani bir vakitler annene, vahy ile bildirilmesi gereken şeyleri ilham etmiştik.”

أَنِ اقْذِفِيهِ فِي التَّابُوتِ فَاقْذِفِيهِ فِي الْيَمِّ فَلْيُلْقِهِ الْيَمُّ بِالسَّاحِلِ يَأْخُذْهُ عَدُوٌّ لِّي وَعَدُوٌّ لَهُ وَالْقَيْتُ عَلَيْكَ مَحَبَّةٌ مِّنِّي وَلِتُصْنَعَ عَلَىٰ عَيْنِي ﴿٣٩﴾

39 “- Mûsâ’yı sandığa koy, sandığı ırmağa, Nil’e bırak. Irmak onu sahile atsın, onu hem bana düşman, hem ona düşman biri alsın, istedik. Sana karşı insanların gönlüne bir sevgi yerleştirdim. Gözetimim, himayem altında büyüülmeni, eğitilmeni, yetiştirilmeni, hayata hazırlanmanı murad ettim.”

إِذْ تَمْشِي أُخْتُكَ فَتَقُولُ هَلْ أَدُلُّكُمْ عَلَىٰ مَن يَكْفُلُهُ فَرَجَعْنَاكَ إِلَىٰ أُمِّكَ كَيْ تَقَرَّ عَيْنُهَا وَلَا تَحْزَنَ وَفَتَلْتَ نَفْسًا فَنَجَّيْنَاكَ مِنَ الْغَمِّ وَفَتَنَّاكَ فُتُونًا فَلَبِثْتَ سِنِينَ فِي أَهْلِ مَدْيَنَ ثُمَّ جِئْتَ عَلَىٰ قَدَرٍ يَا مُوسَىٰ ﴿٤٠﴾

40 “- Hani ablan bilgi ve becerisini kullanarak Fira-vun’un sarayına gidecek:

“- Ona bakacak birini size bulayım mı?” diyecekti. Böylece seni tekrar annene verdik ki, gözü aydın olsun, mutlu olsun, kederlenmesin. Sen, bir de, adam öldür-dün. Seni gamdan, endişeden kurtardık. Seni belâ ve musibetlerle imtihan ettik. Bu sebeple, yıllarca Medyen Halkı arasında yaşadın. Sonra takdire göre, peygamberlik makamına geldin, ey Mûsâ!”

وَاصْطَنَعْتُكَ لِنَفْسِي ﴿٤١﴾

41 “- Ben seni, benim dinimin temsilciliğini yapman için seçip yetiştirdim.”

إِذْهَبْ أَنْتَ وَأَخُوكَ بِآيَاتِي وَلَا تَنِيَا فِي ذِكْرِي ﴿٤٢﴾

42 “- Sen, kardeşinle birlikte mucizelerimle git. İki-niz de, beni hatırlatmakta, beni zikretmekte, beni anlatmakta gevşeklik göstermeyin.”

إِذْهَبَا إِلَىٰ فِرْعَوْنَ إِنَّهُ طَغَىٰ ﴿٤٣﴾

43 “- İkiniz Firavun’a gidin, o çok azdı.”

فَقُولَا لَهُ قَوْلًا لَّيِّنًا لَّعَلَّهُ يَتَذَكَّرُ أَوْ يَخْشَىٰ ﴿٤٤﴾

44 “- Ona yumuşak söz söyleyin, olur ki öğüt dinler, yahut içi titreyerek Allah’ın azabından korkar, azgınlı-ğından vazgeçer.”

فَالَا رَبَّنَا إِنَّنَا نَخَافُ أَنْ يَفْرُطَ عَلَيْنَا أَوْ أَنْ يَطْغَىٰ ﴿٤٥﴾

45 Onlar:

“- Ey Rabbimiz, onun bize kötülük yapmasından veya azgınlığını artırmasından korkarız” dediler.

قَالَ لَا تَخَافَا إِنَّنِي مَعَكُمَا أَسْمَعُ وَأَرَىٰ ﴿٤٦﴾

46 Allah:

“- İkiniz de korkmayın. Ben sizinle beraberim. Olanları işitirim ve görürüm” buyurdu.

فَاتِيَاهُ فَقُولَا إِنَّا رَسُولَا رَبِّكَ فَأَرْسِلْ مَعَنَا بَنِي إِسْرَءِيلَ وَلَا تُعَذِّبْهُمْ قَدْ جِئْنَاكَ بِآيَةٍ مِّنْ رَبِّكَ وَالسَّلَامُ عَلَىٰ مَنِ اتَّبَعَ الْهُدَىٰ ﴿٤٧﴾

47 Firavun’a gittiler.

“- Biz Rabbinin elçileriyiz. İsrâiloğulları’nı temel hak ve hürriyetlerinin kısıtlanmasına son vererek bizimle gönder. Onlara eziyet etme, işkence yapma. Biz sana Rabbinden hak peygamber olduğumuzu gösteren mû-cizelerle geldik. Allah’tan gelen, Allah’ın hidayet reh-beriyle öğrettiği dine girip uygulayanlara, hukukun üs-tün, hakkın ve adaletin belirleyici güç, barışın hâkim olduğu güvenli bir dünya düzeni ve se-lâmet yurdu, cennet vardır” dediler.

إِنَّا قَدْ أُوحِيَ إِلَيْنَا أَنَّ الْعَذَابَ عَلَىٰ مَن كَذَّبَ وَتَوَلَّىٰ ﴿٤٨﴾

48 “- Bize, Allah’ın âyetlerini, kitabını, pey-gamberle-rini yalanlayanlara, dinine sırtını dönerek, güç ve ikti-darlarını kullanıp, halkı istedikleri gibi yönlendirenle-re azap edileceği vahyolundu” dediler.

قَالَ فَمَنْ رَبُّكُمَا يَا مُوسَىٰ ﴿٤٩﴾

49 Firavun: “- Ey Mûsâ, sizin Rabbiniz kimdir?” dedi.

قَالَ رَبُّنَا الَّذِي أَعْطَىٰ كُلَّ شَيْءٍ خَلْقَهُ ثُمَّ هَدَىٰ ﴿٥٠﴾

50 Mûsâ:

“- Bizim Rabbimiz, her şeye yaratılış ve varlık sebebi-ni gerçekleştirecek özellikleri veren, sonra da yaşaması ve görevlerini yerine getirmesi için aydınlatıcı bilgilerle donatan, yol gösterendir” dedi.

قَالَ فَمَا بَالُ الْقُرُونِ الْأُولَىٰ ﴿٥١﴾

“- Öyleyse, Allah’ın birliğini tasdik etmeyen, putlara tapan önceki nesillerin hali ne olacak?” dedi.